

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Proteus ofte Minne-beelden verandert in Sinne-beelden

Cats, Jacob

Rotterdam, 1627

Pervia virtuti sed uilibus inuia

urn:nbn:de:bsz:31-101049

Vitam hominis Christiani transitum esse, ipsumque perpetuum viatorem videri, divini verbi elogia diserte pronuntiant. Non habemus hic locum permanentem, sed alium expectamus, inquit Apost. Transire igitur virtutis, herere alibi ignavia est. Gaudet motu animus christianus, & in hoc, calum sibi cognatum imitatur. In partibus scythia homines quosdam umquam domicilium figere, plauistro se suaque identidem transferre memorie prodium est. Id vere christianum decet: dolium hoc nostrum, Diogenis more, identidem volutandum est, sistendum raro, figendum nunquam, & nusquam. Finge mihi aliquem e regione longinquâ ad patriam properantem, in cauponam aliquam lepidam ac facetam incidisse, qua benigne eum habeat, ac lautè excipiat; hunc eò loci si, tanquam ad sirenum scopulos, harentem cernamus, non quid excordem ac insipidum jure dicemus? ita sanè: vir fugiens quippe, ut est in proverbio, non moratur strepitum lyrae. Idè de nobis censeamus. Nec illecebris ac lenociniis suis mundus hospes, aut caro caupona nos impediunt, quo minus in veram illam ac caelestem patriam, velis equisq; properemus. Annue, summe Deus.

Dat het leven van een Christen mensche is als een deurganck, de mensche selfs als een reysende man, werdt ons in Godes woorte duydelijck gheleert. Wy en hebben hier gheen blyvende stede, maer wy verwachten een andere, seydt de Apostel. 'tIs dan dapperheydt op dese wegh staegh aen te treden: 't is onachtsaemheydt erghens te blyven leuterer. Het Christelijck gemoet heeft lust in beweginghe, oock selfs in dat eenige over-eeen-komste met den hemel hebbende. Men hout, dat in scythia menschen zijn, die nergens een vaste woon- plaetse stellende, ghestaech huys en huysraedt op een wagh en herwaerts en derrewaerts omme-voeren. Yet sulcx betaemt voor al een Christelijck gemoet, yeder dient sijn vat (op de wijse van Diogenes) ghestadelijck om en t'om te robbelen, selden te setten, nimmermeer te vesten. Neemt datter yemandt, uyt verre landen, naer sijn vaderlandt reysende t'eenigher tijdt onder weghe quame ter herberghe, daer hy by den weert wel en vriendelijck ghetoeft werde, in ghevalle hy door sodanich onthael verlockt wesende, sijn reyse ginck staken, ende bleef ter selver plaetse lunderende, sonde een yeghelijck daer uyt niet oordeelen, dattet den sulcken lieght ter plaetsen (soomea seydt) daer naen de ossen bolt? ontwyffelijcken ja. Laet ons vry dencken dat wy zijn in dusdanige ghestaltenisse. De werelt is ons (so het schijnt) een gheneuchelijcken weerd, ons vleessche een vriendelijcke weerdinne: laet ons sorghe dragen, dat wy, zijnde op de reyse naer ons ware vaderlandt, door de aenlockinghe van d'een en d'andere, in onsen goeden wegh niet vertraegt en werden.

AVGVST. HVM. 3.

Dabolus non invalesceret contra nos, nisi vires ex vitiis nostris prabere-

mus, & locum ei dominando nobis peccato faceremus, unde nolite locum dare diabolo.

Hh

AMf